

alt Fald ikke i Jylland. Der vil hver Landboforening have sit Skue, og jeg er, som sagt, heller ikke bange for de smaa Skuer. Det er endog saa, at den Landboforening, jeg repræsenterer og er Formand for, er saa stor, at den meget vel kan holde et meget stort Skue, og det gør den for øvrigt ogsaa. Men det har den ikke fundet tilstrækkeligt. Vi holde 10 saakaldte Bidyrskuer omkring i det Omraade, Foreningen omfatter, og det bedste, der kommer frem paa disse Bidyrskuer, samles i det store Hoveddyrskue. Jeg tillægger disse Bidyrskuer, disse lokale Skuer, hvad man vil kalde dem, stor Betydning, den samme Betydning, som jeg i det hele tillægger de smaa Landboforeningers Dyrskuer. De ere i Nærheden, Folk kunne komme til Stede, og de faa Lejlighed til at gøre Sammenligning mellem Egnens bedste Frembringelser og det, de selv ere naaede til.

I Punkt 3 og 4 i § 1 omhandles Statshingste- og Statstyreskuernes Tilskud, og Bevillingen til hvert af disse foreslaas nedsat fra 75,000 Kr. til 40,000 Kr. Det er, som sagt, min principielle Stilling, at disse Statsdyrskuer kunde vi i det hele undvære, at Landboforeningerne meget godt kunde tage det hele, thi Staten faar alligevel ikke nogen Indflydelse paa Avlen. For længe siden, da Staten havde Stamstutterier og Landsstutterier, der fungerede under en Landsstutmester, vilde Staten blande sig i Avlen og have Indflydelse derpaa. Staten købte i 1826 nogle Yorkshirehingste, og lige saa gjorde man i 1844. Da købte man, saa vidt jeg ved, ogsaa nogle Fuldblods- og Halvblodshingste og udstationerede dem for derved at fremme Avlen, men heldigvis stødte dette Eksperiment fra Statens Side paa den passive Modstand, der gjordes fra de jyske Bønder. De jyske Bønder vilde ikke have noget med dette at gøre, til alt Held, thi derved bevarede den jyske Hest fra Undergang, den eneste Hesterace, vi have her i Landet af nogen Betydning, vilde være bleven ødelagt, hvis denne Krydsning var bleven indført. Men heldigvis blev der ved Bøndernes Vægning reddet saa meget af den jyske Race, at der var noget at bygge paa, da man slog om, og da der kom Mænd til at tage fat, som havde et andet Syn paa Sagen, saa at man derved bevarede den jyske Hesterace, vi have. Sjællænderne derimod vare nemmere at have med at gøre, og det har vel bidraget til, at de have den Forvirring i den sjællandske Hesteavl, som findes. Jeg mener, at det nytter ikke, at Staten vil blande sig ind i disse Ting. Hvis

Statsskuerne blev afskaffede, maatte det gaa saaledes, at paa Øerne vilde man meget let kunne samle Skuerne paa en enkelt Plads paa Sjælland og paa Fyn under Ledelse af de provinsielle Fællesforeninger. For Jyllands Vedkommende vilde det vel nok være nødvendigt, at der blev afholdt Amtsskuer lige som hidtil. Dertil vilde kræves en Sammenslutning af Landboforeningerne indenfor hvert Amt, og Staten behøvede saa ikke at have mere med denne Sag at gøre, end at den maaske skulde have en Tilsynsmand for visse større Kredse.

Hvad Sikkerheden for, at Statens Penge blive rigtigt anvendte, angaar, skal jeg sige, at der ikke kan gives nogen bedre Garanti for en forsvarlig Anvendelse af Statens Tilskud, end at Landboforeningerne af deres egne Midler skulle lægge et tilsvarende Beløb ved Siden af, det er i Virkeligheden den eneste og bedste Garanti. Det er der noget sundt i, og det er derfor et Princip, som fra Statens Side burde følges paa andre Omraader: ikke at give noget Tilskud, uden at der fra privat Side bliver lagt et tilsvarende Beløb ved Siden af.

I Anledning af Lovforslagets Bestemmelser om Statstilskuddet til Hesteavlsforeningerne skal jeg sige, at jeg anser det for saa vigtigt, at man bibeholder de bestaaende Forhold med Hensyn til Statstilskuddet til Landboforeningernes Skuer, da der her arbejdes paa Fremgang i Husdyrbruget og arbejdes med de unge Dyr, at jeg, hvis det skulde være afgørende nødvendigt, kunde tænke mig ganske at stryge Tilskuddet til Hesteavlsforeningerne. Det vil neppe være nødvendigt, men skulde det være nødvendigt, vilde jeg foretrække det fremfor at give Afkald paa det andet. I Lovforslaget staar der, at der vil blive sparet 48,000 Kr. paa Tilskuddet til Hesteavlsforeningerne, men det er klart, at der om faa Aar og senest om 5 Aar vil blive sparet 80,000 Kr., og det vil saa i Længden opveje de 57,000 Kr., som man tager fra Landboforeningerne.

Ved Afsnittet, der omhandler Tilskud til andre Foranstaltninger vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug, vil jeg omtale Kontrolforeningerne. Tilskuddet til hver Assistent her er blevet nedsat fra 250 Kr. til 200 Kr. Jeg tror, at Kontrolforeningerne ere noget af det, som vi i særlig Grad skulle lægge Vægt paa at fremhjelpe, og navnlig ser jeg i dem en særdeles værdifuld Hjælp for den enkelte i hans Bedrift. Jeg er enig i adskilligt af, hvad der herom er udtalt af de foregaaende Talere. Der kan indløbe Fejl, og det vilde maaske være